

Πανεπιστήμιο των Ωραίων

Παρασκευή 6 Μαΐου 2011

Σε μια διαδρομή που ξεκινάει από τον εθελοντισμό και την προσφορά, διασχίζει τους γεμάτους καθαρό αέρα διαφορετικότητας, ορεινούς όγκους της Κρήτης και καταλήγει στην λουσμένη από διαυγές φως Παλαιόχωρα, βίωσα για πρώτη φορά την αύρα που αποπνέει το Πανεπιστήμιο των Ορέων.

Εθελοντές ιατροί, που επέλεξαν να ορκιστούν ξανά τον όρκο του Ιπποκράτη, κοιτώντας στα μάτια αγέρωχους ανθρώπους, με ρυτιδιασμένα από την ζωή πρόσωπα, κόκκινα μάγουλα ελεύθερου οξυγόνου και τιτιβίσματα παιδιών στο σχολικό προαύλιο.

Μια Πολιτεία δικαίου χωρίς θεσμούς και ψήφους εξάρτησης, μόνο με την γνώση της ανθρωπιάς και της κοινότητας, όπου ειδήμονες είναι τα χρόνια και όχι οι τίτλοι.

Με συγκλόνισε η ταύτιση. Ίδιες ρυτίδες, χαραγμένες από διαφορετικούς Ήλιους. Ο αγώνας ίδιος πάνω στο χώμα και την σελίδα κι η πένα βρήκε ξάφνου το ταίρι της στο λιοκαμένο ξύλο του σκεπαρνιού.

Η προσφορά είναι αρετή, κι όταν αυτή ξαναδιδάσκει την Ιστορία από χείλια που την ερωτεύτηκαν βαθιά, όταν τα άσπρα γένια και μαλλιά δίνουν το φως τους άπλετα στα νεανικά κορμιά της άνοιξης, τότε η Παιδεία αφουγκράζεται καρτερικά τους Προγόνους και γεμίζει μέλι και ορμή κάθε κύτταρο της σκέψης.

Στο τέλος της μέρας ο Ξένιος Δίας μας υποδέχτηκε στα γελαστά πρόσωπα των κατοίκων. Οι γεύσεις και τ' αρώματα από την παλλόμενη γη, σηκώθηκαν όλες μονομιάς για να ευχαριστήσουν την προσφορά και το ριζίτικο τραγούδι έκλεισε με την αντρίκια μελωδία του στην μνήμη μου για πάντα την γλυκιά εικόνα.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ για την μοναδική αυτή εμπειρία.

Όλες μου οι δυνάμεις τάσσονται στο πλευρό του υπέροχου έργου σας.

Μιχάλης Σκουλάς

